

ΡΑΜΠΛΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

'Εν 'Αθήναις δραχμὰς 10. — 'Εν ταῖς ἰσαρχίαις δραχμὰς 11

Τιμὰται λεπτῶν 10

'Εν τῇ ἐξωτερικῇ φράξῃ χρυσῶν 15.

Τιμὰται λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γεώργιος Κριαράς

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗΣ

'Αἱ Βασίλης πλάκωσεν
'Απὸ τὴν Καισαρεία
Καὶ χύνει γύρω του παντοῦ
Μεγάλῃ φασαρία,
Μὲ χίλια δυὸ ἐστὴ ράχη του
Πλακόνει μπιγλιμπίδια
Κι' ὄσω κι' ἂν ἦναι γέροντας,
Τ' ἀρέσουν τὰ παιγνίδια

Μᾶς ἔρχεται μὲ τράπουλαις,
'Ο ἅγιος, φορτωμένος
'Ετοιμος, ἔτοιμος κι' αὐτός
Νὰ παίξῃ τὴν πασέτα,
Χρόνια τὰ κέβει κι' εἶναι πιά
'Στὸ τζόγο γυμνασμένος,
Δὲν εἶναι πρωτοτάξειδῃ
Κι' ἀμόθητῃ μαζέττα.

Μᾶς ἔρχεται μὲ χίλιους δυὸ
Κοὶ πάλι μπουκαμάδες,
Γιὰ τὸν Τρικούπη κουβαλεῖ
Καὶ τοῦ πουλιοῦ τὸ γάλα
Τοῦ Δηλιγιάννη τοῦ ἔφερε
Δροσισταῖς σουμάδες,
Νὰ τοῦ δροσίσουν τ' ἄμοιρου
Τὰ ντέρτια τὰ μεγάλα.

Γιὰ ὅλους ἔχει κάτι τι
'Ο ἅγιος νὰ χαρίσῃ,
Πολλοὶ ἐστὰ ἐγδονταενιά
Τῇ μοῖρᾷ τους θὰ δοῦνε,
Μὲ τὸν Ὑμέναιο πολλαῖς
Φτωχούλαις θὰ προκίση
Καὶ γιὰ τὸ ράφι κάμποσαις
Θὰ καλοπανδρεύσῃνε.

Καθυστερεῖ ὁ μπουναμάς
Μονάχα τοῦ Τρικούπη,
'Ο μπουναμάς ὅπου τὸν λέν
Προῦπολογισμὸ,
Τοῦ ἔχουν χαλάσει τ' ἄρμενα,
Μὰ θάρθῃ μονοκούπι,
Τόμου ἀγιάσουν τὰ νερὰ
Μετὰ τὸν ἀγιασμό.

'Αἱ-Βασίλης πλάκωσεν
'Απὸ τὴν Καισαρεία
Καὶ χύνει γύρω του παντοῦ
Μεγάλῃ φασαρία,
Μὲ χίλια δυὸ ἐστὴ ράχη του
Πλακόνει μπιγλιμπίδια
Κι' ὄσω κι' ἂν ἦναι ἅγιος
Τ' ἀρέσουν τὰ παιγνίδια.

'Αἱ-Βασίλης πλάκωσε,
Τρικούπικὸς κι' ἐφέτος,
Μὲ μπουναμάδες τῆς Βουλῆς
Γεμίζων τὰ μπαούλα
Κι' ὄλος χαρὰ τὸν χαιρετᾷ
'Ο φίλος μας Τζωρτζέτος,
Ποῦ νὰ γεμίξῃ πλάσθηκε
Τὴν τζέπη καὶ τὴ γούλα.

'Αἱ-Βασίλης πλάκωσε
Κι' ἀντάμα του πλακόνει
'Ο μπουναμάς τοῦ Σπάρταλη
'Στὸ πείσμα τ' Ἀριστείδη,
Κι' ὁ Τάκης ἐστὸ Βουλπιώτη του
Συχωροχάρτι δίνει...
Μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ Ράλλη μας,
'Στὸ πείσμα τοῦ Λεβίδη.

ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΤΑΙ

*Απέθανε και τὸ 88.

*Υπέστη και αὐτὸ τὴν μοιραίαν τύχην.

*Ἡ παγερὰ πνοή τοῦ χρόνου ἀνήρπασε τὰ κατερρωπώμενα και σκοληκόζωρα ράκη του και τὰ ἔριψεν εἰς τὰ ἀχανῆ πελάγη τῆς αἰωνιότητος.

*Ἐν ἀλαλαγμῷ και βοῇ και σατανικοῖς συριγμοῖς τὸ συνωδύσαμεν γῆς τὸ ἐσπέρας μέχρι τῆς τελευταίας κατοικίας του και ὁ **Ἅγιος Βασίλειος**, ὁ ἀληθὴς νεκροθάπτης τῶν ἐτῶν, ἐκύλισε τὴν βαρεῖαν πέτραν ἐπὶ τοῦ τάφου του.

*Ἦδη ἀνήκει και αὐτὸ εἰς τὸ παρελθόν.

*Ἡ ἱστορία, ἥτις ὡς ἄλλος ἀνατόμος, ἀνακμενεῖ τὸν θάνατον τοῦ ἀτόμου ὅπως σπουδάσῃ ἐπὶ τοῦ ψυχοῦ και ὀδοδότης πτώματός του τὰς ποικίλας παθολογικὰς ἀλλοιώσεις ἃς παρουσιάζει: τὸ ἀτομον αὐτὸ ζῶν, τὸ ἄρπάζει ἤδη διὰ τῶν γαμφονύων χειρῶν τῆς, τὸ ἀπλόνει ἐπὶ τῆς ἀνατομικῆς τραπέζης, τὸ ἀνατέμνει λεπτομερῶς, τὸ ἐξετάζει, φυσιολογικῶς, και μικροσκοπικῶς και... ἀκούσατε τὴν εἰλικρινῆ και ἀμερόληπτον κρίσιν τῆς:

— Ἀνῆλθε και αὐτὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου ἀλλ' ἀπεδείχθη κακὸς ἠθοποιός: ἐπαιξε τὸ μέρος του ἀλλ' ἀπέτυχε και... ἐσυρίχθη.

Μάλιστα! Οἱ συριγμοὶ δι' ὧν προεπέμθη γῆς τὸ ἐσπέρας εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν του ἦσαν δικαιοῦτατοι, τοῦ ἔπρεπαν, διότι ἐνῶ ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς με ἀξιώσεις ἀριστοτέχου ἠθοποιῶ, ἀπεδείχθη κοινός και γελοῖος Πληλάτσος...

*Ἐσυρίχθη και τοῦ ἔπρεπε, διότι ἐνῶ ἀνεμένομεν ὅλοι παρ' αὐτοῦ νὰ καλύψῃ δι' εὐσυνειδήτου και σοβαρᾶς ἐργασίας τὰς ἀπεχθείας και γελοιοτήτας τῶν προκατόχων του 86 και 87, αὐτὸ τὸυναντίον ἔσπευσεν ἀπὸ τοῦ πρώτου βήματόςτου νὰ ἄρῃ ἀπαξίαν τὸ βαρὺ και ἀδιάπεραστον παραπέτασμα ὑφ' ὃ συνεσπειροῦντο κρυπτόμεναι αἱ ἐλπεινότητες και ἀσχημίαι ἡμῶν και νὰ μᾶς παρουσιάσῃ πρὸς ἀλλήλους ὑπὸ τὴν ἀληθῆ και ἀψιμυθίωτον ὄψιν μας.

Μᾶς ἐμασκάρεψε πολιτικῶς, κοινωνικῶς, ἀτομικῶς, φιλολογικῶς, και ἔθνικῶς.

Μᾶς ἀπεκάλυψε καθ' ὄλοκληρίαν.

Τὸ 86 και 87 ὅσῳ και ἂν διέκειντο ἐχθρικῶς πρὸς ἡμᾶς ὅσο και ἂν λυσσιδιώμας ἐπολέμησαν, μᾶς ἐσεβάσθησαν ὀλίγον. Δὲν ἤθλησαν νὰ μᾶς ἐξευτελίσουν καθολοκληρίαν.

Αὐτὸ ἦμος;

*Ὡ, αὐτὸ ὑπεῖρεξεν ἀσπλαγγον, ἀπαίσιον, φοβερὸν.

*Υπῆρξεν ἀνηλεὴς νικητὴς ὅστις μετὰ ἡ, ἂν θέλετε, πρὸ τῆς νίκης του ἀκόμη ἔσπευσε ν' ἀνακράξῃ τὴ Βρέννειον ἐκεῖνο: — We victis! Οὐαὶ τοῖ ἡττηθεῖσι!

*Ἡ κλοπὴ τοῦ νομισματικοῦ Μουσειοῦ, ἡ ἀρχαιοκαπηλεία τὰ ταμειακά και τὰ τελωνειακά εἶναι αἱ πρῶται και βαρύτεραι ποιναι ἃς ἐπέβαλεν εἰς τοὺς ἀτυχεῖς ἡττηθέντας ὁ ἀμελίλκτος νικητὴς.

*Ἐπειτα ἐρχονται αἱ ἑορταὶ τῆς εἰκοσιπεταετηρίδος δι' ἃς ἐγένετο τόσος πάταγος μόνον και μόνον ὅπως φιλοτεχνήσῃ τὰς ἀμιμήτους ἐκεῖνας πρὸς τὸν Λαὸν τῆς πρωτεύουσας προκηρύξεις του ὁ κ. Φιλῆμων και ἀποδείξῃ ὁ κλασικὸς μηχανικός μας κ. Σολωμὸς ὅτι ἡ βούταις και οἱ μιναρέδες δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ὁ κυριώτερος και πολυτελέστερος στολισμὸς ἑορταζούσης πόλεως.

Αὐτὰς ἀκολουθεῖ ἡ Δ'. ὀλυμπιάς, — με τὸ ἀμίμητον Σωτήριόν τῆς και τὸν καλλιτεχνικώτατον κ. Παντιᾶ τῆς, — εἰς ἂν χρεωστοῦμεν τὰ ἄρθρα τοῦ κ. Σπανδονῆ και τὸ δραματικὸν τερατοῦργημα τοῦ Καλαποθάκη, τὴν ἀλησμόνητον... **λωσην**.

Τὸ ἐπεισόδιον τοῦ μακαρίτου Κεμᾶλ ἀνύψωσε τὸ ἔθνικὸν γόητρον ὑπεράνω... τῶν ἀποπάτων δι' ὧν ἐσκέφθη νὰ

κοσμήσῃ τὰς πλατείας μας ὁ μεγαλοφυὴς και αἰθεροθάμων Δῆμαρχός μας. *Ἡ δὲ Βουλὴ μας με τὸν Τάκη τῆς, τὸν Σπάρταλη, τὸν Ντάη, τὸ **χούτο** τὰς ὀρησκειτικὰς παννουχίδας τῆς, τὰ κατανυκτικὰ Χριστούγεννα τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου και τῆς γλησμόνηταις μπουρμπουλιθωραῖς τοῦ κ. Κατσικοπούλου, ὑπερέδη πᾶσαν προσδοκίαν μας και ἀπέδειξε λαυθασμένους τοὺς διατεινομένους ὅτι πρόπει ν' ἀναρτηθῇ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς πινακίς φέρουσα τὴν βαρύτεμον φράσιν τοῦ Κρόμβελ: **Στιῦλος θε' ἐνοικίον**.

Αὐτὰ ἐν ἀτελεστάτῃ μικρογραφίᾳ τὰ ἄθλα τοῦ ἀποδημησαντος εἰς Κύριον 88.

Εἰς αὐτὰς τὰς ὀλίγας γραμμὰς ἐμπερικλείεται ὀλοκληρὸς ἡ ἱστορία του.

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀληθὲς κάτοπτρόν του.

*Ἄν τομᾶ τὴν ἄς ἐξέλη τοῦ σκοτεινοῦ τάφου του ὅπως ἀντικρύσῃ εἰς αὐτὸ τὴν εἶδελθῆ και βδελυρὴν μορφήν του!

***Ἠνθάδε κεῖται!**

Εἶδεχθὲς πτώμα ἀνοσίου κακούργου τοῦ ὁποῖου προσπαθεῖ τις νὰ λησμονήσῃται και τ' ὄνομα ἀκόμη παράδοξον φρενολογικὸν φαινόμενον ἀποδείξαν χρησιμοστάτην και ἐπίκαιρον τὴν ἕκδοσιν τῶν **ψυχωσίων** ἂν και ὁ συγγραφεὺς αὐτῶν ἔσπευσε νὰ τὰς θέσῃ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ διαδόχου του 1889, φοβηθεῖς νὰ ρυπάνῃ τὸ ὄρατιον βιβλίον του με τοὺς βρωμεροὺς ἀριθμοὺς του.

Τοιοῦτο τὸ ἀποδημῆσαν 88!

*Ἐπεκλήθη, ὡς βαρὺς βράχος, ἐπὶ τοῦ στήθους μας. Μᾶς ἐπίεξε και ἐκινδυνεύομεν ν' ἀποθάνομεν ἀσφυκτικοὶ ἐξ αὐτοῦ!

*Ἦλθε τὸ 89 σήμερον και μᾶς ἀφῆρσεν αὐτὸν τὸν βράχον. — Καλά!

*Ἄλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο. Ἀπαιτοῦνται και ἄλλα.

*Ἐπὶ τόσον καιρὸν ὑφιστάμεθα αὐτὸ τὸ βῆρος· ἡ ὑγεία μας ὡς ἐκ τούτου ἐκλονίσθη σπουδαίως και ἀπαιτεῖ τώρα ριζικὴν θεραπείαν ὅπως ἐπανάλθῃ εἰς τὴν προτέραν τῆς κατάστασιν.

Τὸ 89 μᾶς ἀφῆρεσε τὴν αἰτίαν ἀλλὰ θὰ ἦναι ἄρα γε αὐτὸ και ὁ κατάλληλος ἰατρός;

Τὸ εὐχόμεθα ἀλλὰ δὲν τὸ πολυπιστεύομεν δυστυχῶς.

***Ὁ Χωλὸς Διάβολος.**

Η ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑ ΚΑΙ Η ΑΣΠΛΑΓΧΝΙΑ

ΛΓΙΟΒΑΣΙΛΕΙΑΤΙΚΟΝ ΣΚΑΛΛΑΘΥΡΜΑ

*Ὁ Ἰωάννης και ὁ Γεώργιος ἦσαν δίδυμοι ἀδελφοί.

Πικιδίοντες τοὺς κατέρερχεν ἡ δυσμένεια τῆς τύχης. Ἐν ἡλικίᾳ ὀκτώ ἐτῶν ἐμειναν ὄρφανοί, ἀπολέσαντες ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς των ἐν διαστήματι ἐξ μηνῶν.

Οὐδένα ἄλλον συγγενῆ εἶχον ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ μὴν των δὲ κληρονομία συνίσταται ἐκ δύο ἀχυροστρωμνῶν και ἐτέρων τινῶν εὐτελεστάτων ἐπίπλων, ἀτινα ἡ οἰκοδέσποινά των ἐκράτησε ἐπὶ ζηνία τῆς προφανεῖ, ἀντί τοῦ εὐτελοῦς ποσοῦ των 15 δραχμῶν, ἀντίτιμον ἐνὸς μηνὸς ἐνοικίου.

*Ἐκτοτε ἦτον ἀνάγκη νὰ φροντίζωσι μόνου των ὅπως ζήσωσι.

*Ἦσαν και οἱ δύο ἀγαθῶτατοι, εἶχον χρυσὴν καρδίαν, ἀλλὰ ὅ,τι και ἂν ἐπεχείρουν ἀπετύγγανον. Οὕτω δὲ κατόρθωνον νὰ κυλιώνται πάντοτε ἐν τῇ πτωχείᾳ, ὡς ὄλα ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ ἀγαθαὶ ψυχαὶ.

*Ἐν τούτοις παλαιότες κατὰ τῶν ἀστασιῶν τῆς τύχης και τῶν ἐπιβουλῶν τῶν ἀνθρώπων κατώρθωσαν νὰ ζήσωσιν ἡνδρόθησαν.

*Ἡ τύχη μετὰ τινὰ χρόνον ἐφάνη καμφοθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐπι-

μονής και τῆς φιλεργίας των ἦσαν μὲν πάντοτε πτωχοί, πλὴν ἐξων σχετικῶς ἀνέτως.

Μόνον καὶ ἔρημον ἐν τῷ κόσμῳ ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην, ν' ἀγαπηθῶσι καὶ ν' ἀγαπήσωσι. Μὴ γνωρίζαντες ποτὲ οἰκογένειαν, ἐξῆλεον τὸν οἰκογενειακὸν βίον, καὶ τὸ μόνον δνειρὸν των ἦτο νὰ πλάσωσι τοιαύτην ἀπερῶσισεν νὰ νυμφεθῶσι.

Ἰῦρον δύο πτωχὰς νέας, μὲ ἀγαθὴν καρδίαν, ὡς τὴν ἰδικήν των, σπινθεροῦσαν, καὶ χωρὶς ἀξιώσεως καὶ τὰς ἐλαμην συζύγους των.

Εἶγον ὀλίγας οἰκονομίας· ἤνοιξαν ἐν μικρὸν μαγαζάκι εἶδος παντοπωλείου, εἰς συνοικίαν τινα, ὅπου ἀγοράζοντες διάφορα εἶδη παρὰ μεγάλων παντοπωλῶν μετεπώλουν αὐτά.

Συνώκουν, αἱ γυναῖκες των πρότυπα ἀρσενιωμένων συζύγων, διῆγον ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ μεταξὺ των. Ἐπεμελῶντο τὰ τοῦ οἴκου των, ἐνίοτε δὲ ἐλάμβανον ἐργασίαν τινα ραπτικὴν παρὰ τῶν γειτοισσῶν, προσφέρονται οὕτω καὶ αὐταὶ τὴν συνδρομὴν των πρὸς κοινὴν εὐμερίαν. Τὸ ἑσπέρας οἱ δύο ἀδελφοὶ ἐπανερχόμενοι ἐκ τῆς ἐργασίας των, εὗρισκον καλὴν τροφήν καὶ τρυφερὴν ἀγκάλην. Οἱ δυστυχεῖς οὐδὲν πλέον ἐπεθύμουν.

Οὕτω ἐβίαιον τὰ πράγματα, ὅτε ἡμέραν τινα, ὁ Ἰωάννης ἐλάβεν ἐπιστολὴν διὰ τὴν σύζυγόν του. Ἦτο θείου τῆς τιμῆς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εὗρισκόμενου ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Εἶχεν ἀποκτήσει μικρὴν περιουσίαν ἐμπορευόμενος, ἀγάμος δὲ ὢν εἶχεν ὡς κληρονόμον τοῦ τὴν σύζυγον τοῦ Ἰωάννου, ἥδη δὲ ἀσθενῶν βραχέως ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆς ἐγγραφεν ὅτι ἐπεθύμει νὰ τὴν ἴδῃ.

Οἱ δύο ἀδελφοὶ συσκεθόντες ἀπεφάσισαν νὰ μὴ ἀφήσωσιν ἀνεκπλήρωτον τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην (τελευταίαν ἴσως) τοῦ θείου, ἀλλῶς τε δὲ δὲν ἐσύμφερε καὶ νὰ τὸν δυσταρεστήσωσι. Ὁθελον ἀπερῶσισθη μὲ προσεχῆς ἀτρόπλιον ὁ Ἰωάννης ν' ἀναχωρήσῃ διὰ Κων)πολιν μετὰ τῆς συζύγου του. Μετὰ δύο λοιπὸν ἡμέρας λαθὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὰς ὀλίγας των οἰκονομίας, μάλιστα ἐπαρκούσας διὰ τὸν ναῦλον ἀμφοτέρων ἤτοιμῶσθη μετὰ τῆς συζύγου του πρὸς ἀναχώρησιν.

Ἡ στιγμὴ τοῦ ἀποχωρισμοῦ ἦτο θλιβερά. Ἄν καὶ εἶγον τὴν βεβαιότητα ὅτι ἐχωρίζοντο προσωρινῆς, ἐν τούτοις αἱ δύο γυναῖκες ὑπὸ προαισθήσεως κακῆς ἀγόμενοι ἀνεμίγνουν, μὲ τ' ἀποχαιρετηστέια φιλήματά των, λυγμοὺς σπαραξικαρδίου. Καὶ ὁ Ἰωάννης ἐφιλήσῃ μὲ πεπιεσμένην καρδίαν τὸν ἀδελφόν του· τέλος ἀνεχώρησαν.

Ὁ ἀποχωρισμὸς οὗτος τῶν δύο ἀδελφῶν ἦτο ὡσεὶ σύνθημα εἰς τὴν κακίαν των τύχην, ἥτις ἐπέπεσε κατὰ τῶν δύο οἰκογενειῶν, ὅπως ὁ ἔμπειρος στρατηγὸς διατάσσει αἰρινιδίως γενικὴν προσβολὴν, ἐπὶ τῶν ἰδῶν τὰς τάξεις τοῦ ἐχθροῦ διασπασθείσας.

II

Ἦτο χειμὸν τὰ μέσα Δεκεμβρίου

Τὸ πλοῖον ἐφ' οὗ ἐπέβαιναν ὁ Ἰωάννης μετὰ τῆς συζύγου του, καταληφθὲν ὑπὸ τρικυμίας, ἠναγκάσθη νὰ καθυστερήσῃ.

Ἐφθάσε τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν κεκανονισμένην εἰς Κων)πολιν. Ἄμα φθάσαντες ἐκεῖ διηυθύνθησαν πρὸς τὴν κατοικίαν τοῦ θείου· ἀλλ' ἦτο ἀργά. Ὁ Θεὸς πρὸ τριῶν ἡμερῶν εἶχεν ἀποθάνει, μακρυνὸς τοῦ δὲ τις συγγενῆς παρειαυθεῖς ἐκεῖ κατὰ τὴν ὥραν τῆς θανάτου, ἀφήρσεν ὅλην του τὴν περιουσίαν, ἐξαφανίσας καὶ τὴν διαθήκην του.

Ὁ Ἰωάννης μετὰ τῆς συζύγου του εὗρέθησαν ἐν ξενῇ γῇ ἔρημον καὶ τὸ σπουδαιότερον ἀνευ χρημάτων. Εἰς ἐπίμετρον δὲ ἡ σύζυγός του, κρουολογήσασα κατὰ τὸν πλοῦν προσεβλήθη ὑπὸ σφοδρᾶς περιπνευμονίας· ὁ δυστυχὴς Ἰωάννης εὗρέθη ἐν δεινῇ θέσει· ἀπετάθη εἰς τὴν φιλανθρωπικὴν πτωχὴς τινος γραίας οἰκούσης ἐν τῇ αὐτῇ κατοικίᾳ, ἥτις ἐδέχθη τὴν σύζυγόν του ἐν τῷ πενήρῳ τῆς δωματίῳ, παραχωρήσασα αὐτῇ τὴν κλίνην τῆς· οὗτος δὲ ἐτρέξεν εἰς ἀναζήτησιν ἱατροῦ.

Μετὰ πολλὰς προσπαθείας κατώρθωσε νὰ εὗρῃ ἓνα ταῦτον, ὅστις ἔλθων καὶ ἰδὼν τὴν ἀσθενῆ, διέταξε πᾶν ὅ,τι ἐκρινε καλὸν πρὸς θεραπείαν. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκτελεσθῶσιν αἱ διαταγαὶ τοῦ ἱατροῦ, διὰ ν' ἀγορασθῶσι τὰ φάρμακα, τ' ἀναγκαιούντα ξύλα πρὸς θέρμανσιν τοῦ δωματίου καὶ ὀλίγας ζωμὸς ἀπητόντουο χρήματα καὶ ὁ Ἰωάννης δὲν εἶχε τοιαῦτα. Ἡ πτωχὴ πλὴν καλῇ γραίᾳ, εἶχεν ὀλίγας οἰκονομίας, ἃς προθύμως ἔδωσε τῷ Ἰωάννῃ, ὅστις ἠδυνήθη οὕτω νὰ ἐκτελέσῃ ἐπὶ δύο ἡμέρας τὰς διατάξεις τοῦ ἱατροῦ.

Ἀλλὰ ταῦτα ἐτελείωσαν τὴν τρίτην ἡμέραν τὰ φάρμακα δὲν ἠγοράσθησαν, τὸ δωμάτιον ἔμεινε ἀνευ πυρᾶς, ἂν καὶ ὁ χειμὸν ἦτο δριμύς καὶ ἡ δυστυχὴς ἀσθενὴς ἔμεινε νηστικῆς. Ὁ ἱατρός ἐλθὼν εὗρεν αὐτὴν εἰς χειρίστην κατάστασιν· διέταξε νέα φάρμακα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς μὴ πληρωθεὶς δὲν ἐπανῆλθεν.

Ὁ Ἰωάννης ἦτο τρελλὸς ἐξ ἀπελπισίας.

Ἐρημεσεν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ἔπεσε γονυκλινῆς πρὸ τοῦ πρώτου διαβάτου ὃν ἀπήντησε, ζητῶν ἐλεημοσύνην· οὗτος τὸν ἀπώθησε, σπεύδων νὰ μεταβῇ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὅπου τὸν ἐπρόσμενε, ζεστῇ τροφῇ, γλυκὺς οἶνος καὶ σπινθηροβολοῦσα πυρὰ· τὴν αὐτὴν ὑποδοχὴν ἔλαβον αἱ παρακλησεις καὶ παρὰ τῶν ἄλλων διαβάτων εἰς οὗς ἀπετάθη.

Ἐπανῆλθε ῥιγῶν καὶ πυρέστων εἰς τὸ πενήγον δωμάτιον τῆς γραίας. Ἡ σύζυγός του ἦτο εἰς κρίσιμον θέσιν· ἡ γραία προσεπῆθαι δι' ἀρεψήματος χαμαιμήλου νὰ τὴν ζωογονήσῃ.

Ὁ Ἰωάννης σιγῆλὸς ἐρρίφθη ἐφ' ἐνὸς σκίμποδος πλησίον τῆς παρούσης συζύγου του, ἀπαίσιον διαλογιζόμενος. Ὁ ἀγαθὸς ἐκεῖνος ἀνθρώπος ἦτο ἰκανὸς κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν νὰ διαπράξῃ τὸ στυγερότερον τῶν ἐγκλημάτων, δι' ὀλίγας δραχμὰς

Ἦτο ἡ παραμονὴ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους.

Αἶψης ἡ θύρα ἀνοίγει. Ἱερεὺς τις εἰσέρχεται. Ὁ Ἰωάννης ἀνατινάσσεται βλοσυρὸς, ἔτοιμος νὰ δράξῃ ἐκ τοῦ λαίμου τοῦτον καὶ νὰ τῷ ζητήσῃ χρήματα.

Ὁ ἱερεὺς τὸν πλησιάζει.

— Τέκνον μου, τῷ λέγει, αἱ πικρίαι καὶ αἱ συμφοραὶ εἶναι διὰ τοὺς ἀνθρώπους· ἔξε πίστιν εἰς τὸν θεόν, μὴ ἀπελπίζεσαι. Ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον καὶ εὐγενεῖς καρδίαι.

Καὶ πρὶν προφθᾶσῃ ὁ Ἰωάννης νὰ τῷ εἶπῃ τι, ἀφίνει ἐπὶ τῆς τραπέζης τρεῖς ὀθωμανικὰς λίρας καὶ ἀπέρχεται.

Ἦτο Ἱερεὺς τῶν Πατριαρχείων διανεμῶν δισχιλίας λίρας, ἃς εἶχε στείλει ὁ Σουλτάνος ὅπως διανεμηθῶσιν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν κατὰ τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας τῶν ἐορτῶν **μας**.

Ὁ Ἰωάννης ἔρπασε τὰς λίρας καὶ ἐξῆλθε τοῦ δωματίου.

Ἀμέσως δυνάμει τοῦ παντοδυνάμου χρυσοῦ εὗρέθησαν καὶ ἱατρός καὶ φάρμακα καὶ τροφὴ καὶ θέρμανσις.

Ἡ σύζυγός του ἐσώθη.

Ὁ Ἰωάννης ἔκτοτε ὠρείσθη νὰ διέλθῃ τὴν ζωὴν του ἀγαθοεργῶν.

III

Ἡ αὐτὴ δυστυχία μοιραίως ἐπέπρωτο νὰ συμβῆ καὶ εἰς τὸν Γεώργιον.

Ἡ σύζυγός του τὴν αὐτὴν ἑσπέραν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Ἰωάννου, ἐκ τῆς συγγινήσεως ἠσθάνθη ἐλαφρὰν κακοδιαθεσίαν· τὴν νύκτα κατελήφθη ὑπὸ πυρετοῦ, ὅστις μετὰ δύο ἡμέρας κατέληξεν εἰς τύφον.

Ὁ Γεώργιος ἠναγκασμένος νὰ μένῃ παρὰ τῇ συζύγῳ του, ἐκλεισε τὸ μαγαζάκι του, πωλήσας μέρος τῶν ἐν αὐτῷ εἰδῶν μ' ἐκπεσμόν, ὅπως ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἀσθενούς.

Ἡ ἀσθένεια ὁμῶς διήρκει, λαβοῦσα μάλιστα τροπὴν ἐπικίνδυνον· ὁ Γεώργιος ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐπώλησεν ὅσα ὅσα ὄλα τὰ εἶδη τοῦ μικροτάτου μεταπρατηρίου του, τὰ δὲ χρήματα κατηνάλωσεν ἅπαντα εἰς ἱατρικὰ συμβούλια, φάρμακα καὶ λοιπὰ ἀναγκαῖα. Δὲν ἤργησε δὲ νὰ μείνῃ καὶ αὐτὸς ἀνευ λεπτοῦ, εἰς ἐπίμετρον δὲ ἠσθένησε καὶ οὗτος ἐνεκεν τῶν ἀγρυ-

πιων του. Και ασθενων ομως προσεπαθησε να ευρη εργασιαν τιναν, ην να εκτελη κατ' οικον, και ουτω κερδιζων κατι τι, να δυναται να μενη πλησιον της συζυγου του ην ως νοσοκομος ενοσηλευε. Αλλα τον τονον εμαστιζε φοβερα πενια και ουδεις ηδυνατο να τω παρεξη εργασιαν.

Τότε ηρχισε και δι' αυτον, η αυτη του Ιωαννου θλιβερα ιστορια· απεταθη και ουτος εις πολλους, αλλα παντου ευρε την αδιαφοριαν. Οι ευτυχεις δυσκολως εννοουσι τους δυστυχοντας.

Παραλειπομεν ν' αφηγηθωμεν εν λεπτομερεια τας βασανους του και προχωρουμεν.

Ητο η αυτη εκεινη ημερα καθ' ην ο Ιωαννης εν Κων)πολει περιφερομενος εξεζητει βοθηειαν· δηλονοτι η παρκομη του νου ετους.

Και ενταυθα ο γειμων ητο δριμυς το δωματιον του Γεωργιου ανευ πυρας ητο παγερον ως μορφη ασπλάγγνου. Ο Γεωργιος με παγωμενα μελη και ριγων εκαθητο συννος παρα το προσκεφαλαιον της συζυγου του· αφνης ενεθυμηθη οτι κατ' εκεινην την ημεραν, ηκουσεν αλλοτε, οτι διανεμουσιν εκ των Ανακτορων βοηθηματα.

Η συζυγος του εκοιματο.

Ηγεροη πυρεσσων και τρεμων ολος εξηληθεν εις την οδον και ελαβε δραμαίως την προς τ' ανακτορα αγουσαν. Φθασας εκει ευρε παρα την βορεινην πλευραν πεντηκονταδα ανδρων και γυναικων ρακενδυτων, σχεδον γυμνων, συνωστιζομενων προ θυρας, εις ην ισταμενος ανηρ τις εδιδε χρηματα.

Αν και εξηνηλημενος εκ της νοσθειας, εν τούτοις ζωογονουμενος εκ της αναμνησεως της ψυχορραγούσης συζυγου του, διεσπρισε τον θμιλον των επαιτουτων και εφθασε προ ανδρος ξανθου και ερυθροπροσωπου.

Ουτος τον περιειργασθη απο κορυφης μεχρι ποδων, τον ηρωτησε πως ονομαζεται, ως να εχη τις αναγκην οταν προκηται να δωση βοθηειαν να μαθη το ονομα του βοηθουμενου, ενεγραφε τουτον εις καταλογον τινα και του εδωσε . . . μιαν δραχμην!

Ο Γεωργιος εμεινε καταπληκτος. Μιαν δραχμην! αλλ' ουδε δι' ελαιον δια το φως της εσπερας δεν τον επηρκει του δυστυχου. Ητοιμαζετο να ειπη τουτο και να εκθεση προς τον ερυθροπροσωπον κυριον την δυστυχιαν του, αλλ' εις εν

νευμα τουτου, ευζωνος τις ενοπλος ευρισκομενος εκει τον ωθησε βιαίως προς τα οπισω. Ο Γεωργιος ητοιμασθη να φυγη Αλλα το τυφερον προσωπον της κινδυνευουσης συζυγου του με το εκλειπον βλεμμα της παρουσιασθη ως εν οραματι προ αυτου, και απεφασισεν ο δυστυχης να επιμεινη· επροχωρησεν εν βημα, αλλα βιαιον κτύπημα κατενεχθεν αυτω υπο του ευζωνου, δια της ακτηριδος του οπλου του, τον ετιναξε τρια μετρα μακραν.

Ο δυστυχης εγενετο εξω φρενων· ο τεως ακκος και αγαθος ανθρωπος μετεβληθη δια μιας εις αγριον θηριον. Ηγεροη και ηρξατο τρεχων ως μανιωδης.

Εκει εν τη οδω Αιόλου προσεβαλε το βλεμμα του εξωθεν καταστηματος τινος, μικρη τραπεζα, εφ' ης υπηρχε θηκη εξ υελου εμπεριεχουσα πληθος νομισματων στιλεόντων χρυσων και αργυρων και δεσμιδας ολας, αρτονομισματων.

Η κεφαλη του περιστρεφετο, η συζυγος του παρουσιασθη και παλιν προ αυτου εκπνεουσα· εν των νομισματων εκεινων ηδυνατο να της αποδωση την ζωην.

Τα βλεμματα του επληρωθησαν αιματος και χωρις να εχη συνειδησιν της πραξεως του, δι' ενος γρονθου εθραυσε την υαλον της θηκης και ηρπασε δρακμα νομισματων. . . .

Βαρεια χειρ τον εδραξεν εκ του αυχενος. Εστραξη ητο αστυνομικος κλητηρ.

Ο δυστυχης απολεσε τας δυναμεις του και ελιποθυμησε.

Οτε συνηλθεν εις εαυτον ευρεθη εν τη φυλακη.

Την επαυριον το ποσμα της συζυγου του, διαπανη της αστυνομιας, μεταφερετο εις το νεκροταφειον.

Ο Γεωργιος δεν γνωριζεται πλέον, εν τω βλεμματι του πλεει αιμοχαρες τις, βρακιζεται δε, βλασφημιων συναμα ορκους φοβερους, οτι εξερχομενος της φυλακης θελει εκδικηθη εναντιον της ανθρωποτητος ολης.

IV

Μετα τινα χρονον ο Γεωργιος εξηληθε των φυλακων, και ετηρησε τον ορκον του.

Ειναι ληστης φοβερος ηδη λυμαινομενος την Ανατολην· ιδίως δε χαιρει απαισιαν φημην δια το κατα των ομοεθνων του μισος.

Ο Ιωαννης ζη εν Κων)πολει οπου μετα την αναρρωσιν

(13)

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(13)

ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΙΚΗ

I

Η α έ γ ν ο α ά π λ α .

(συνέχεια).

Κύκλω τραπέζης τοποθετούνται όσοι θά λάβωσι μέρος εις το παιγνίδιον και ακολουθως ρίπτεται ο ρήγας. Μετά τουτο εκεινος, εις ον ετυχεν, αναμειγνυει τα παιγνιόχαρτα φέρων την δέσμην ανωθεν της τραπέζης με το ανοικτον μέρος προς τα κάτω και διανέμει εις στήλας τα χαρτια. Εκαστος τότε των αντιπάλων αυτω παικτων καταθέτει επί μιας η πλειονων εκ των τοιούτων στήλων το της βρεσκειας του ποσόν.

Τοιουτοτρόπως καλύπτονται πᾶσαι πλην μιας, προοριζομένης δια τον κόπτην. Ακολουθως αναστρέφονται τα φύλλα όλων και παραβαλλομένων των πρώτων χαρτιών των εις τους παίκτης ανηκουσών στήλων προς το της εις τον παγκιέρην ανηκούσης κερδιζει ο το μεγαλειτερον εχων· εν η δε περιπτώσει

ο κόπτης και τις των αντιθέτων εχουσι το αυτο φύλλον, προτιμαται εκ προνομίου εκεινος.

Η τάξις καθ' ην λαμβάνονται υπ' οψει τα παιγνιόχαρτα εις τα πλακίκια ειναι η γνωστή εκεινη, εν τη οποια πρώτος ειναι ο ρήγας και επονται η ντάμα, ο φάντες, το δάκα κτλ.

Τουτο επαναλαμβάνεται αγρις ου τύχη εις τινα ο ρήγας, οπότε τα χαρτια λαμβάνει και διανέμει ουτος.

Ως εις την πικσέταν, την τσιγκινέτταν και τα λοιπα ομοιας φύσεως παιγνίδια, ουτω και ενταυθα ορίζεται εκ των προτέρων η δύναμις του πάγκου. Επομένως ο κόπτης δεν δύναται να εισπράξη ποσότητα υπερβαίνουσαν την προ αυτου. Επί πλέον ειναι κεκανονισμένη η εξής λεπτομέρεια.

Ο παγκιέρης διαθέτει τας στήλας ουτως ώστε να ηναι γνωστον κατά τινα τάξιν θ' αναγραφώσι, τις πρώτα, δευτέρα και ουτω καθεξής. Η ιδιική του μένει πάντοτε τελευταία και τοιουτοτρόπως ειναι ωρισμένον, πριν επι φανερωθη το χαρτιον του κόπτου, κατά ποίαν σειραν θά παραβληθώσιν αι των παικτων προς την του πάγκου· ώστε εν συμπέσει να εχουσι το αυτο φύλλον δύο η περισσώτεροι εκ των αντιπάλων του να μη προκύψη συζήτησις και αμφιβολία περί του τίς θά λάβη τον πάγκον, καθ' ην περιστάσιν δεν εξαρκει προς πληρωμήν όλων.

Όταν ο παγκιέρης δεν κέρψη αριθμόν στήλων διαρκη, δεν επιτρέπεται εις ουδένα να θέση χείρα επί των χαρτιών και

της συζύγου του, τη συστάσει του καλού εκείνου Ιερέως, εὔ-
ρεν ἐργασίαν τινά καλὴν· ζή λὶάν ἀνέτως καὶ δὲν παύει εὐερ-
γετῶν διαφοροτρόπως τοὺς πάσχοντας.

Ἡ ἀγαθοεργία καὶ ἡ εὐσπλαγγχνία, ἔχουσι τοῦτο τὸ θεῖον
δῶρον, ὅτι καὶ τὸν θηριωδέστερον ἀνθρώπον καθιστῶσιν αγα-
θὸν καὶ φιλεύσπλαγγχον.

Ἡ σκληρότης ὅμως καὶ ἡ ἀσπλαγγχνία καὶ τὸν μαλακώ-
τερον τῶν ἀνθρώπων δύνανται νὰ μεταβάλλωσιν εἰς ἀγριονθηρίον.

Λογίας.

ΟΙ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ἄληθῶς εἴμεθα φοβερὸι ἀνθρώποι εἰς ὅλα μας ἡμεῖς οἱ
ρωμηνοί !

Εἰς οὐδὲν δυνάμεθα νὰ συνεννοηθῶμεν· λὶάν δὲ προσρυῶς
λέγεται ὅτι συμφωνοῦμεν μόνον εἰς τὸ . . . οὐρεῖν.

Οὐδέποτε ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ βασιλείου ἐξεδόθη
διαταγή, ἐξ ὅλων μὲν τῶν ὑπουργείων, ἰδίως ὅμως ἐκ τοῦ τῶν
στρατιωτικῶν, χωρὶς ταῦτην νὰ ἐπακολουθήσωσι καὶ πέντε
ἐξ ἄλλων τοιαῦται ἐπεξηγηματικά. Τεῖνομεν νὰ πιστεύσωμεν
ἢ ὅτι οἱ κατὰ καιροὺς ἐκδίδοντες τὰς διατάγας ταύτας εἶναι
μωροὶ ἢ ὅτι οἱ διατασσόμενοι εἶναι λὶάν ἀμφισβόλου ἀντιλή-
ψεως.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει νῦν καὶ μὲ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς τῆς
χωροφυλακῆς τοὺς προσκολληθέντας εἰς τὰ διάφορα πεζικὰ
συντάγματα.

Τὸ περὶ τούτου Βασ. διάταγμα ἐρρίζει ὅτι οὗτοι προσ-
κολλῶνται εἰς τινὰ συντάγματα πρὸς μὴρρωσιν τῶν μελλόν-
των μετατεθῆναι εἰς τὴν χωροφυλακὴν στρατιωτῶν εἰς τὰ
καθήκοντα τοῦ σώματος τούτου. Πάει καλά· τὸ Ἵον μάλιτα
σύνταγμα, ἀκριβῶς συνεμορφώθη μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ διατάγ-
ματος, ἀπιστολοῦν αὐτοὺς ἀπικλειστικῶς εἰς τὸ καθήκον
τούτου, ἐκπαιδεῦον δὲ αὐτοὺς συνάμα θεωρητικῶς δι' ἰδίου
ἀξιωματικοῦ ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος.

Ἄλλα τὸ Ἵον σύνταγμα (καὶ ἐδῶ ἐρρίζει ἡ ρωμῆικη ἀ-
συμφωνία) μετα εἰρίζεται αὐτοὺς ὅπως καὶ τοὺς λογίας τοῦ
στῆλων αὐτοὺς φρουροὺς τακτικῶς, συμπεριλαμβάνον αὐτοὺς

εἰς ὅλα τὰ γυμνάσιά του καὶ ἀναθέτον αὐτοῖς ὅλα τὰ ὑπὸ
τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ ἐπι-
βαλλόμενα εἰς τοὺς λογίας καθήκοντα, καὶ ἔστιν ὅτε καὶ τα
τῶν δεκανέων, οὗς διὰ τὸ ἀνεπαρκῆ εἶσιν ἠναγκασμένοι ν'
ἀναπληρώσι.

Μὰ πρὸς θεοῦ κύριε ὑπουργέ ! ἐν τῇ αὐτῇ φρουρᾷ καὶ ὑπὸ
τὰς ὄψεις ὑμῶν τε καὶ τοῦ Ἀρχηγείου, δύο συντάγματα νὰ
ἐκτελῶσιν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ διάταγμα διαφοροτρόπως, αὐτὸ
εἶναι καὶ λιγάκι ντροπή.

Σὰς ἐρωτῶμεν τοὺς προσκολλησάτε νὰ μορφώσωσιν ἢ νὰ
μορφωθῶσι ; καὶ σὰς ἀπαντῶμεν χωρὶς νὰ περιμένωμεν νὰ μᾶς
ἀπαντήσητε σεῖς, ὅτι καὶ διὰ τὸ ἐν καὶ διὰ τὸ ἄλλο, ἐάν τοὺς
προσκολλήσατε, ὁ σκοπὸς σας ἐπετεύχθη. Διότι ἀδυνατοῦμεν
νὰ μὴ πιστεύσωμεν, ὅτι, ἐπὶ τέσσαρας μῆνας καθ' οὗς ἠδύνα-
το καὶ νὰ ἐκπαιδευθῆ καὶ αὐτὸς ὁ γνωστός, ἄλλοτε στρατιώ-
της τοῦ Ἵου Συντάγματος, Γιάννης, δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐκ-
παιδευθῶσιν ἄνδρες ἁκούοντες νόημονες καθ' ὃ ὑπαξιωματικοί.

Ὡστε ἄς παύσῃ πλέον αὐτὴ ἡ κωμωδία· ἀποστείλατε
τούς τε ὑπαξιωματικούς καὶ τοὺς χωροφύλακας ἀκόμη, εἰς
τὰς οἰκείας μοιραρχίας, αἵτινες ἔχουσιν ἀπόλυτον ἀνάγκην
τούτων, καθόσον καὶ ἡ φυγοδικία ἤγειρε θρασειὰν κεφαλὴν
παντοῦ, καὶ ἄμετροι κληρωτοὶ καθυστεροῦσιν. Ἡ μὴπως, ὡς
σὰς προεγράφομεν, εἰς τὸ ὑπ' ἄριθ. 101 φύλλον τοῦ Ραμ-
παγᾶ, σκοπεύητε μὲ τοὺς χωροφύλακας τούτους νὰ ἐκτελέ-
σητε τὰ μεγάλα σας γυμνάσια ;

Λόγου δὲ πεσόντος σὰς ἐνθυμίζομεν καὶ ἐν ἄλλο ὁπερ
σὰς ἐγράφομεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 85 φύλλῳ. Ἰδοῦ αὐτο-
λεξεί.

« . . . Θέλετε ἤδη νὰ μάθητε καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ
δυσχεροῦς τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας ; Ἐρωτήσατε τὸν πρῶτον
στρατιώτην ὃν θ' ἀπαντήσητε καὶ θὰ ἴδῃτε τί θὰ σὰς εἴπῃ. Θὰ
σὰς εἴπῃ ὅτι οὐδέποτε θὰ μεταπατήσῃ εἰς τὸν στρατὸν κλη-
θησόμενος, καὶ ὅτι προτιμᾷ νὰ ἐκπατρισθῆ, νὰ γίνῃ Τοῦρκος,
Ἐβραῖος ἢ ὅ,τι ἄλλο. Ταῦτα δὲ πάντα ἀριέμενος, ἐάν ἐννο-
εῖται, δὲν ἀφήσῃ τὰ κῶλα εἰς κανὲν νοσοκομεῖον, θὰ τὰ εἴπῃ
εἰς τοὺς οἰκείους του, θὰ τὰ διαδώσῃ εἰς τὸ χωρίον του. Ὡ-
στε κατὰ τὰς προσεχεῖς προσελύσεις κληρωτῶν θὰ ἔχωμεν
καταπληκτικὸν ἀριθμὸν φυγοστράτων καὶ τὸ ἀστείότερον
ἐάν ἐπιτρέπωνται ἀστεία ἐπὶ τοιαύτης ἀλγεινῆς τοῦ ἔθνους

ἐκτελέσῃ οὗτος, ὅ,τι εἶναι καθήκον ἐκείνου. Μόνος ὁ κόπτης
ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαχειρίζηται τὰ φύλλα, ἐνῶ εἰς τοὺς
ἄλλους ἀπόκειται νὰ τῷ ἐρίσωσι τὴν στήλην του.

Κατὰ τὴν συναλλαγὴν τηροῦνται ὅλοι οἱ εἰς τὴν πασ-
στῆσαν ἀναγκασμένοι κανόνες ἀπαρχιάτος. (*)

(*) Μολονότι ἔχομεν ἀποφασίσαι νὰ περιγράψωμεν τὰς πρὸς ἐξα-
πάτησιν τῶν ἀπλοϊκῶν ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἐπαγγελματίαις καὶ αἰσ-
χροκερδέσι μεθόδους ἐν ἰδίῳ κεφαλαίῳ, ἐν τούτοις ἐρίναμεν καλὸν ν'
ἀναφέρωμεν ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ ἕνεκεν τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, καθ' ἃς
βσιλεύει τὸ χαρτοπαίγιον, τὴν εἰς τὰ ΠΑΔΑΚΑΚΙΑ ἐπικρατοῦσαν
τοιαύτην ἀλάνθαστον.

Ὁ ἐπιτήδειος κλέπτης — ὁ Παπαδάς ὁ δ. ἄσημος π. χ. — διαχω-
ρίζων τὰ φύλλα τῆς δέσμης εἰς τὰ μεγαλειτέρα τοῦ δέκα, συμπερι-
λαμβανομένου, καὶ εἰς τὰ μικρότερα τούτου, περικόπτει εἰς βάθος χι-
λιοστοῦ κατὰ πλάτος μὲν τὰ μεγάλα, κατὰ μῆκος δὲ τὰ μικρά. Τοι-
ουτοτρόπως ἅμα ἀναμιχθῶσι, ἂν θελήσῃ τις, ἐνῶ τὰ χαρτῆα εἶναι ἀ-
ποτελεμένα ἐπὶ τῆς τραπέζης, νὰ λάβῃ διὰ τῆς χειρὸς (τοῦ ἀντίχει-
ρος καὶ τῶν δύο πρώτων δακτύλων) ἀριθμὸν τινὰ αὐτῶν, τὸ τελευταῖον
θὰ εἶναι ἐκ τῶν μικρῶν μὲν ἂν οἱ δάκτυλοι ἐτέθησαν ἐκατέρωθεν τοῦ
πλάτους, διότι τὰ μεγάλα ἐλαττωθῶντα τὸ πλάτος κατὰ χιλιοστον,
θὰ εὐοίσκωνται ἐνδότερον καὶ ἐπομένως θὰ ἐξέχωσι τὰ πρῶτα, ἐκ τῶν
μεγάλων δὲ τούτων, ἂν τοὐναντίον ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῶν κατὰ μῆκος ἕ-
κρων, διότι τὰ μικρὰ περιετμήθησαν κατὰ τὰ μέρη ἐκείνα.

Πᾶς τις ἐννοεῖ ἤδη ὅπως ἐπιτυχᾶνε ὁ λαθρόχειρ κόπτης κατὰ
θῆλῃσιν, ὅταν εἴτε αὐτὸς εἴτε ἄλλος διανέμει μικρὸν ἢ μέγα χαρτίον.

Κ ο ν τ σ ῖ ν α .

Ἰ κ ο ν τ σ ῖ ν α ἰ εἶναι δύο, ἡ μεγάλη καὶ ἡ μικρά. Καὶ ἡ
μία καὶ ἡ ἄλλη παίζονται ὑπὸ δύο, τριῶν ἢ τεσσάρων ἀδια-
φόρων. Εἶναι παίγιον ἀπλοῦν, σύνθετος εἰς τοὺς μὴ ἐγγραφεῖς
τῶν παντοειδῶν μεθόδων τῆς χαρτοπαικτικῆς καὶ γνωστὸν
εἰς πάντα γενικῶς. Ἄλλ' ἐν τούτοις ὁσῶ εὔκολον, ὅσῶ κοινὸν
φαίνεται, τόσῶ μεγάλην τέχνην καὶ ἐπιτηδειότητα ἀπαιτεῖ.

Ἡ καλὴ καὶ ἐντελὸς διεξαγωγὴ του ἀπαιτεῖ πρὸ παν-
τὸς μνήμην μεγάλην καὶ ἀπέραντον. Παρατήρησε πλείστοι
τέλειοι χαρτοπαῖκται, οἵτινες ἐνῶ ἔπαιζον μαθηματικῶς τὸ
πικέττον καὶ ἦσαν ἀκαταχώριστοι εἰς τὴν πρέφραν, ἐν
τούτοις ἐνίκωντο ὑπὸ νεανίδων ἢ ἀπλοϊκῶν γερόντων ἐξησκη-
μένων εἰς τὴν κοντσίναν.

Ἐν τῇ μικρᾷ τὰ φύλλα ἀποτίθενται ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ
ὅπως δηλωθῆ τίς τῶν δύο—διότι δύο ἤδη ὑποθέτομεν τοὺς
παίκτας—θὰ εἶναι πρῶτος (τράτορ), λαμβάνουσιν ἡμφοτέρω
ἀριθμὸν τινὰ αὐτῶν καὶ θὰ διανείμῃ ἐν ἀρχῇ ἐκεῖνος τοῦ ὀ-
πίου τοῦ τελευταίου ἐκ τῶν ληθέντων εἶναι μεγαλειότερον τοῦ
ἀντιπάλου του. Αἱ φεροῦσαι θεωροῦνται ὡς μία μονάς. Μετὰ
τούτου διανέμονται ἅνὰ τέσσαρα φύλλα καὶ εἴτα ῥίπονται
ἄλλα τέσσαρα ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἅτινα κατ' ἤρῃσκαιαν τοῦ
διανέμοντος ἐξάγονται εἴτε ἐκ τοῦ ἐνὸς εἴτε ἐκ τοῦ ἄλλου μέ-
ρους τῆς δέσμης. (Ἐπεταῖ συνέχεια.)

καταστάσεως, δὲν θὰ ἔχωμεν στρατὸν ἵνα συλλάβῃ τοὺς φυγοστράτους αὐτοῦς».

Ἴδου σήμεραν ἐπῆλθεν ὁ καιρὸς νὰ ἰδῆτε τὰ γραφόμενά μας, τότε ἐπαληθεύοντα. Διακόσιοι μέχρι τοῦδε ἐκ τῶν διαθεσίμων κατελογίσθησαν ὡς κληρωτοὶ εἰς μόνον τὸ Ἴον Σύνταγμα ἔνεκεν τῆς φοβερᾶς καθυστερήσεως τούτων, καὶ ἔνεκεν τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς ὅπως τοὺς συλλάβῃ.

Μὴν κάθεσθε λοιπὸν οὐδὲ στιγμὴν ἀποστείλατε τοὺς ἐνωμοτάρχας, ἐκεῖ ὅπου δύνανται νὰ ἐκτελέσωσι τὸν προορισμὸν τῶν λυσιτελέστερον. Ἀκούσατε μίαν φορὰν καὶ ἡμᾶς οἵτινες, εἶναι ἀληθῆς, δὲν σᾶς ἀγαπῶμεν καθόλου, ἀλλ' ἀγαπῶμεν τὸ ἔθνος, οὗ τὰς τύχας κατὰ κακὴν του τύχην διέπετε, **Λογχίας.**

ΘΕΑΜΑΤΑ ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΑ

Ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγένων ἦτο ἀμίμητος.

Κάθε ἄλλο παρά βουλή.

Καὶ ἐν πρώτοις φιλολογικὴ πανδαίσια.

Ἀπαγγελία ἀποσπασμάτων τοῦ Ὀμήρου, καθ' ἣν, ὡς ἐν φιλολογικῷ συλλόγῳ, διορθοῖ τις τὸν ἀπαγγέλλοντα καὶ ἄλλος, πρῶτον καθηγητῆς αὐτός, ἐνίσταται, ὅτι δὲν ἀπηγγέλθησαν οἱ στίχοι τοῦ Ὀμήρου ἐμμέτρως καὶ ζητεῖ τὴν διόρθωσιν τοῦ πράγματος!

Μοραδικόν! Καὶ ἡ πρώτη πράξις λήγει . . .

* *

Ἄλλ' ἰδὸν μοναδικώτερον. Πράξις δευτέρα . . .

Ἡ σκηνὴ μεταβάλλεται. Παριστᾶ . . . Ἐκκλησίαν.

Οἱ βουλευταὶ σταυροκοποῦνται καὶ πρὸ τοῦ εὐσεβοῦς αὐτοῦ ἀκροατηρίου, πρὶν ἢ οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν καλέσωσι τοὺς πιστοὺς πρὸς ἑορτασμὸν τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος, καινοφανῆς καὶ ἀπρόοπτος λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου, ὁ ΠΑΠΑ—μιχαλόπουλος τελεῖ τὴν λειτουργίαν τοῦ μεγάλου μυστηρίου ἐν καταλύξει καὶ συντριβῇ . . .

«Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία!»!

«Ἀλληλοῦτα, ἀλληλοῦτα, ἀλληλοῦτα! . . .»

Καὶ οὕτω καθεξῆς ἡ θεία μυσταγωγία προχωρεῖ, καλαραρχοῦντος εὐσεβῶς τοῦ κ. Τζάνε λατινιστῆ ὅμως, ὅπως μὴ μείνουν παραπονεμένοι καὶ οἱ ἐκ τῶν βουλευτῶν μας τὸ δυτικὸν δόγμα πρεσβεύοντες:

— Dominus vobiscum! Amen! . . .

— Κύριε ἐλέησον! Κύριε ἐλέησον . . . Κύριε ἐλέησον! ἀναφωνοῦσιν ἐν χορῷ οἱ εὐσεβεῖς τῆς δεξιᾶς σταυροκοπούμενοι . . .

Καὶ οἱ πατέρες . . . τοῦ ἔθνους μετεβλήθησαν ἐπιτυχῶς εἰς πατέρας . . . τῆς ἐκκλησίας! . . .

Διὰ πᾶν ἄλλο δύνασθε νὰ κατηγορήσητε τοὺς πατέρας τούτους ἢ . . . ἐπ' ἀσεβεία!

Δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἢ μόνον ὁ πατήρ Ἀπόστολος Μακράκης, ἵνα διδάξῃ ἀπὸ τοῦ πρωτοτύπου ἀμβωνος περὶ τοῦ τρισυνθέτου πρὸς τὸ εὐσεβὲς καὶ χριστεπώνυμον πλήρωμα . . .

Ἐλπίζομεν ὅτι εἰς προσεχῆ ἱερὰν μυσταγωγίαν δὲν θὰ λείψῃ . . .

* *

Πράξις τρίτη . . .

Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σοβαρῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων παρίσταται καὶ ἡ ἀνάγκη ψυχαγωγίας . . . Ὡς μετὰ τὸ δρᾶμα ἔπεται ἡ κωμωδία.

Ἡ σκηνὴ καὶ πάλιν ἀλλάζει.

Πρόκειται περὶ . . . γυμνικῶν ἀγώνων.

Ὁ ἀρχιπαλαιστῆς τοῦ πολιτικοῦ ἀρχικωμῆδοῦ προαλείφεται ἐπὶ τὴν πάλην καὶ ὡς κουκούλεζας ρίπτει τὴν κουκούλαν τοῦ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, κατὰ τὴν συνήθειάν του, καὶ τρέχει ἀκάθεκτος κατὰ τῶν ἀνταγωνιστῶν ὑβρίζων συνάμα αὐτοὺς, οἵτινες, ὡς ἄλλοι ἀρχαῖοι πυγμαχοί, ἐτοιμάζονται νὰ ὑποδεχθῶσιν αὐτὸν περιποιητικῶς διὰ τῶν στιβαρῶν γρόνθων των..

Ἄλλ' ἀτυχῶς, ἐν τοιαύτῃ ἡμέρᾳ ἀγία, καθ' ἣν ἡ Θεοτόκη ἔτεκε τὸν θεάνθρωπον μὴ ἀνεχόμενος τὴν πάλην ὁ Θεο-τόκος ὄρμα μεταξὺ τῶν παλαιστῶν καὶ ματαιοῖ τὸν ἀγῶνα!

Μεθ' ὃ πρὸς μεγίστην θλίψιν τοῦ πλήθοντος φιλοθεάμενος κοινού ὁ ἀρχιθεατρῶνης ἀγγέλλει τὴν λήξιν τῆς . . . παραστάσεως! . . .

Δημόκριτος.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

I

Ἐν ἔτος πέρασε, στὰ μέτωπά μας

Ὁ χρόνος χάραξε μία ρυτίδα

Ἐν ἔτος πέρασε, κί' ἀπ' τὴν καρδιά μας

Πάλιν ἐπέταξε μία ἐλπίδα.

* *

Γι' αὐτὸ ὁ κόσμος ὄλος λυπᾶται

Ὅποταν ἔτος περάσῃ ἔνα

Γιατί μὲ πόνο κατεῖς θυμᾶται

Τόσα του ὄνειρα πρᾶσμένα

* *

Ἀχ! τόσα ὄνειρα ποῦ ἔνα ἔνα

Φεύγουν καὶ χάνονται' ὡσὰν καπνὸς

Ἐνῶ ἐγγίζομεν πρὸς τὸν λιμένα

Ποῦ θὲ ρ' ἀράξομε παρτοτεινῶς.

II

Μὰ ὁ χρόνος φεύγων ἐλπίδας δίρει

Μόνον ὅσοις δόλοισι φυλακισμένους

Ἐνῶ καθένας αὐτοὺς ἀφίρει

Ἐν δυστυχίᾳ λησμονημένους

Αὐτοὺς καὶ μόνος φεύγων μικρύνει

Τῇ συμφορᾷ τοὺς παρηγοριά

Αὐτοὺς ὅσα στήθη περῶν τοὺς χύνει

Καὶ τοὺς χαρίζει τῇ λευθερίᾳ.

Ἐκ τῶν φυλακῶν.

Λογχίας

ΟΙΚΤΡΟΝ ΘΕΑΜΑ

Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν Δημαρχίαν τῶν Ἀθηνῶν, ἦν διευθύνει ὁ φοβερὸς καὶ τρομερὸς Φιλήμων παρίσταται πρὸ τοῦ οἰκτροῦ καὶ κωμικοῦ θεάματος τοῦ νὰ βλέπῃ χιλιάδας ἀνθρώπων, ζητούντων νὰ πληρωθῶσι δυνάμει ἐνταλμάτων καὶ ἀποδείξεων καὶ τὸν Φιλημονᾶ ἀφ' ἑτέρου μαινόμενον καὶ χορεύοντα τὸν χορὸν τῆς ζουρλοκατερίνας κατὰ τὸν ἤχοντῆς κλαυθμηφούς συναυλίας, ἦν ἀποτελοῦσι τὰ δίκαια καὶ ἀπελπιστικὰ παράπονα τῶν ἐχόντων λαμβάνειν πτωχῶν ἐργατῶν . . .

— Τῇ δούλεψί μας, κύρ Δήμαρχε! τὸ αἰμά μας, τὸν ἰδρωτὰ μας . . . ἔχομεν τὰ παιδιὰ μας νηστικὰ τέτοιαις ἡμέραις . . .

— Τί νὰ σᾶς κάμω; δὲν ἔχω παράδες, πηγαίνετε πωλήσατε τὰς ἀποδείξεις σας καὶ ὅταν ὁ Δήμος εὐπορήσῃ (;) θὰ σᾶς πληρώσῃ (!) . . .

— Πεινοῦν τὰ παιδιὰ μας, σοῦ λέμε, κύρ Δήμαρχε δόσε μας τὸν παρᾶ! . . . Κανεὶς δὲν ἀγοράζει τὰς ἀποδείξεις μας, διότι ὅλοι εἰν' ἀπελπισμένοι ἀπὸ τὸν Δήμον ἀφ' ὅτι:

σύ τὸν παρέλαβες . . . Ὁ Δῆμος εἶναι σὲ χρεωκοπία πιά ἀπὸ τὸν καιρὸ πὺ γιόρτασε τῆς βασιλικαῖς γιορτάδες . . .

Ἄλλ' ὁ Ἀθήνητης δήμαρχος κατῆχυμένος καὶ τίλλων τὴν κλασικὴν γενειάδα τοῦ ἀποσύρεται εἰς τὸ γραφεῖόν του κλείων τὴν θύραν κατὰ πρόσωπον τῶν πεινῶντων πτωχῶν ἐργατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἄρων καὶ ἀναθεματισμῶν αὐτῶν . . .

— Ἀνάθεμά σο' Ἀτιμολογέ ! . . . Ἀνάθεμα . . . τὴν ὥρα πὺ σο' ἐβγάζαμε Δῆμαρχο τῆς Ἀθήνας ! . . .

Καὶ αἱ τοιαῦται σκηναὶ λαμβάνουσι χώραν καθ' ἑκάστην καὶ πολλάκις τῆς ἡμέρας καὶ πένονται καὶ ἐπαιτοῦσι καὶ στεροῦνται τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου καὶ περνοῦν **μαῦρα** καὶ **σκοτεινὰ** Χριστοῦγεννα οἱ ἐν ταῖς ἐργασίαις τοῦ Δήμου ἐργαζόμενοι ἀτυχεῖς . . .

Καὶ διατί τοῦτο ;

Διότι ὁ Δῆμος δὲν ἔχει χρήματα νὰ πληρώσῃ τοῖς πτωχοῖς ἀνθρώποις τὸ εὐτελὲς τῶν ἰδρώτων καὶ μόχθων αὐτῶν ἀντίτιμον . . .

Ἐἶχεν ὁμοῦ ὁ Δῆμος χρήματα διὰ νὰ δαπανῆσῃ **ἐκατὼν χιλιάδων δραχμῶν** περίπου διὰ τὰς ἑορτὰς τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος . . .

Ἐὰν ἤθελες νὰ ἔχῃς παράδες καὶ πληρώσῃς τοὺς πτωχοὺς ἐργάτας, ἔλκεινὲ ἀνθρώπε, δὲν ἑδαπάνας διὰ τοὺς γελοίους ὀβελίσκους καὶ τὰ ἐσβέσμανα κλεφτοφάναρα τῶν ἑορτῶν τοῦ αὐθέντου σου, χαμερπέστατε **χαμυλλέον, ἐκατὸν γιλιάδας δραχμῶν** σχεδὸν, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ἐργολάδων καὶ τῶν μηχανικῶν σου βεβαίως, διότι, οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ανταστήῃ ὅτι ἑδαπανήθησαν διὰ τὰ ὄντως ἀντάξια τῆς ἐνδόξου εἰκοσιπενταετηρίδος ἀντικείμενα, δι' ὧν **ἐκόσμῃσες** τὰς ἐδοὺς τῶν Ἀθηνῶν πλέον τῶν 15,000 δραχμῶν . . .

Ἐὰν ἤθελες νὰ ἔχῃς χρήματα διὰ τῆς ἐπειγούσας ἀνάγκας τοῦ δήμου καὶ τοὺς πτωχοὺς ἐργάτας δὲν ὑπελόγιζες τὸ **τραπέζι ἐν τῇ Ἀκροπόλει** πρὸς δρ. **ἐκατὸ** ἑκάστον ἄτομον, τὸ ὅποιον ἔθρεψες καὶ ἐπότισες μέ . . . τὰς ἐξελληνισμένους ὀνομασίας τῶν φαγητῶν «χοιρομέρια, γάλους, κοινὰς σαλάταις καὶ ρετσίνα».

Καὶ δὲν ἄφρινες πεινῶντας τοὺς ἐργαζομένους ὑπὲρ τοῦ δήμου **συνθημότηας** σου διὰ νὰ **πλουτίσις ὀλίγους τινὰς** καὶ νὰ **κάμῃς** ἐπίδειξιν τῆς αὐλικῆς σου δουλοπροσύνης, ποταπὲ δουλε, εἰς τὰς ἐστεμμένους κεφαλάς.

Διατί δὲν δίδεις λόγον διὰ τὰς δαπάνας ταύτας, ἀκαταλόγιστε ἀνθρώπε ! . . .

Δὲν εὐρίσκειται πρὸς θεοῦ εἰς μεταξὺ τῶν συμβούλων, ὁ ὅποιος ν' ἀποκαλύψῃ τὰ φοβερὰ ταῦτα αἴσῃ . . .

Τί γίνεσαι σύ, ἀδυσώπητε καὶ ἀμείλικτε ἐπικριτὰ τῶν τοιούτων ἐγκληματιῶν, Σταυροπούλε; ! . . .

Βροῦτος.

ΕΝ ΦΥΛΑΚῃ ΗΜΗΝ ΚΑΙ ΟΥΚ ΠΑΘΑΤΕ ΠΡΟΣ ΜΕ

Τῆ χρουστῆ νεότητι

Ἐν μέσῳ ἡμερῶν χαρὰς καὶ πανηγύρεως, ἐν μέσῳ τῶν ἀπολαύσεων καὶ τοῦ ὄλθου, ὑπὸ τὸ θάλλπος τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας καθήμενοι καὶ θερμαινόμενοι ἀπὸ τοῦ παγεροῦ ψύχους τῆς καρδιάς τοῦ χειμῶνος ἐν τῇ σπινθηροβολοῦσῃ ἡμῶν ἐστία καὶ τῇ κυκλοῦσῃ ἡμᾶς οἰκογενειακῇ ἀγάπῃ, διαχύσει καὶ εὐφροσύνῃ, ἀπολαύοντες τῶν γητῶν ἀγαθῶν ἀφθόνως, συνδιασκεδάζοντες μετὰ φίλων ἐν μέσῳ γελώτων καὶ χαρὰς, θύοντες τῷ Βάκχῳ ἢ καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ, ἀποχαριετώντες τὸ θνησκόν ἔτος ἐν πλουσίοις συμποσίοις καὶ εὐέλπιδες εἰσερχόμενοι εἰς τὸ νέον ἐν μέσῳ χαρὰς καὶ ἀγαλλιᾶσεως, ἃς ἀναμνησθῶμεν ἔστω καὶ πρὸς στιγμὴν καὶ μόνον ὅτι παρὰ τὴν θερμὴν καὶ κατάφωτον αἴθουσαν μας, παραπλεύρως τοῦ τερπνοῦ

τῶν διασκεδάσεων μας καὶ χαρωποῦ ἐνδιατήματος ἐγείρονται σκυθρωπαὶ καὶ ἀπαίσιαι τρώγλαι, τάφοι σκοτεινοὶ καὶ κάθυγροι, ἀπόζοντες καὶ εἰδεχθεῖς, ἐν οἷς δὲν ἐνοικοῦσι μόνον σαῦραι καὶ σκολόπενδραι, ἀλλὰ καὶ ὑπάρξεις ἀνθρώπινοι, **ζῶντες** ἀδελφοί μας, ἐστερημένοι φωτὸς, ἀέρος, ἀκτίνος ἡλιακῆς, τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως, τοῦ θάλλπος τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας, τῶν περιπτώσεων τῶν συζύγων ἢ μητέρων αὐτῶν, τῆς χαρὰς καὶ ἡδονῆς ἣν παρέχουσιν αἱ ἐορταὶ αὐταὶ, ὀλίγων σταγόνων οἴνου ἵνα θερμάνωσι τὰς πετηγυῖαις αὐτῶν ὑπάρξεις, ὀλίγης τροφῆς ἐνδυναμωτικῆς ἵνα στηριξῶσι τὴν φθίνουσαν καὶ καταρρέουσαν ζωὴν αὐτῶν, οἵτινες ἐλησμόνησαν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ τῶν ζῶντων τί ἐστιοῖκο· γενειακὴ εὐωχία, Χριστουγεννητικὴ τράπεζα, φίλημα μητρικῆς στοργῆς, περιπτύξις συζύγου, δῶρον πρωτοχρονιάς, εὐώδη καὶ προκλητικὰ **βασιλόπαια** ! . . . οἵτινες ἐν τῇ ἀποξηρανθείσῃ αὐτῶν καρδίᾳ οὐδεμίαν προσδέχονται χαρὰν καὶ τέρψιν, οὐδὲν αἰσθημα, οὐδεμίαν συγκίνησιν, εὐχαρίστησιν, ἡδονὴν . . . καθῶσον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἐφύθησαν βρῦα ἀναισθησίας καὶ παρώσεως, τὰ στήθη αὐτῶν **ἐμαρμάρωσαν** ὁ πόνος, ἡ ὀδύνη, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ καὶ ἡ ἀδικία. Καὶ ζωσι καὶ κιννοῦνται, ἀλλὰ ζῶσιν βίον οἰκτρὴν **ζωοφύτου** ! . . . καὶ κιννοῦνται μηχανικῶς δίκην νευροσπάστων . . .

Εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀπεστερήθησαν τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἐλευθερίας ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης τῶν ἀνθρώπων δικαίως ἢ ἀδίκως.

Εἶναι τ' ἀπόβλητα τῆς Μοίρας τέκνα, οἱ κοινωνικοὶ παρταῖοι τῶν νεωτέρων χρόνων . . .

Εἶναι τὰ οἰκτρὰ θύματα τοῦ πεπρωμένου ἢ . . . τῆς δικαιοσύνης !

Εἶναι οἱ ποιησάμενοι ἀναγκαστικὸν διαζύγιον ἀπὸ τῆς τιμῆς καὶ τῆς κοινωνίας . . .

Εἶναι οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς ἀδελφοί ἡμῶν.

Καὶ εἶναι οἱ δυστυχέστεροι τῶν δυστυχῶν, οἱ ἀθλιέστεροι τῶν ἀθλίων, οἱ ἀξιώτεροι οἴκτου καὶ συμπαθείας πάντων τῶν δυσμοίρων θνητῶν, διότι οὗτοι πρὸς τοῖς ἄλλοις στεροῦνται τῶν δύο πολιτικωτέρων προσόντων τοῦ ἀνθρώπου τῆς **προσωπικῆς ἐλευθερίας** καὶ τῆς **τιμῆς** ! . . .

Ἄθωοι ἢ ἐνοχοί, ἐγκληματῖαι ἢ θύματα, ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῆς φιλανθρωπίας ἡμῶν.

Μακροθυμία, ἐπιείκεια καὶ οἴκτος διὰ τοὺς ἐγκληματίας ἀδελφοὺς ἡμῶν, διὰ τ' **ἀπολωλότα πρόβατα**, διότι ἡ συμπάθεια καὶ ὁ οἴκτος τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν δύνανται μόνον νὰ ἐπαναφέρωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν.

Φιλανθρωπία, εὐσπλαγνία, ἔλεος ὑπὲρ τῶν ἀναξιόπαθόντων ἀδελφῶν ἡμῶν, ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Ἑλληνικῆς δικαιοσύνης, ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων ἀθῶων, οἵτινες πολυπληθεῖς στένουσιν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων στυγνῶν καὶ ψυχρῶν τοίχων τῶν εἰρκτῶν . . .

Ἡ φιλανθρωπία εἶναι καθῆκον, ἡ εὐσπλαγνία εἶναι ὑποχρέωσις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ . . .

Καὶ ἡ χάρις ;

Ἡ χάρις δίδεται μόνον πρὸς τοὺς Τάκηδες.

Δὲν ἀποτεινόμεθα πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς ἡμέρας, δὲν ἀποτεινόμεθα πρὸς τὰς κατεψυγμένους καρδίας τῶν μεγαπλούτων μας, πρὸς τὰ μαμμύθρεπτα τῆς Μοίρας τέκνα.

Δὲν ἀποτεινόμεθα πρὸς τὰ σφιγκτικῶς κλεισμένα βαλάντια αὐτῶν, ἢ τὰ διὰ μυρίων κλειθρῶν ἐξησφαλισμένα σιδηρὰ αὐτῶν χρηματοκιβώτια, ἐν οἷς ἐγκλείεται αὐτὴ ἡ **ὕπνοξις**, αὐτὴ ἡ **ζωὴ** χιλιάδων ὁμοίων των, θνησκόντων τῆς πείνης . . .

Ἐπικαλούμεθα ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν **τεθαμμένων ζῶντων** τὸν οἶκτον καὶ τὸν ἔλεον τῶν συμπαθῶν καὶ εὐαίσθητων καρδιῶν τῆς χρουστῆς νεότητος ἐν γένει.

Τὰ πενιχρὰ βαλάντια τῆς μέσης καὶ τῆς ἐργατικῆς τά-

Ξεως τās τούφερās καρδίας τῶν γυναικῶν καὶ κορῶν τοῦ λαοῦ.
Ἀλλὰ πρὸ πάντων πρὸ τῆς ζωηρᾶς καὶ εὐέλπιδος, τῆς πλήρους αἰσθημάτων εὐγενεῖν συμπαθοῦς καὶ φίλης νεότητος τῶν Ἀθηνῶν τὰ ανοικτὰ βαλάντια ἀπευθύνομεν θερμὴν ἐπίκλησιν καὶ τὸν ὄβολόν αὐτῶν ἐξαιτούμεθα, τὸν ὄβολόν τῆς χάρας, πολλῶ προτιμώτερον καὶ ὠφελιμώτερον τοῦ ἐπιδεικτικῶς ριπτομένου ἐνίοτε χρυσοῦ τῶν πλουσίων, διὰ τ' ἀπόπαιδα τῆς Μοίρας, διὰ τὰ θύματα τῆς Εἰμαρμένης, ἢ τῆς Θέμιδος, διὰ τοὺς καθειργμένους ἀδελφούς ἡμῶν.

* *

«Ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ οὐκ ἤλθατε πρὸς με» . . . εἶπεν ὁ μέγας Νεζωρκόις καὶ μὲ τὴν ῥῆσιν ταύτην καταλήγομεν τὴν θερμὴν ἐπίκλησιν ἡμῶν πρὸς τās πονούσας καὶ συμπαθεῖς ψυχάς

Vieux.

ΔΩΡΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Τῷ Τρικούπη. — Μίαν προσωπίδα . . . Ἕλληνας ἔν διαβατήριον . . . Ἀγγλοῦ ὑπηκόου. Ἐνα ὑδρογραφικὸν χάρτην τῶν παραλίων τῆς Ἑλλάδος . . . ὑπὸ Στήλιμαρ. Ἐνα σκροπιλὸν σπαρταλιστικόν. Ἐνα σακκὶ χόρτο . . . τοῦ στρατοῦ. Μίαν *πλαξα σαποῦνι* . . . πρὸς διιτην χρῆσιν. Ἐνα χαλινὸν . . . δι' ἡμιτονον. Ἐν φίμωτρον . . . κυνὸς καὶ ἓνα σγιοινί . . .

Τῷ Στεφάνῳ Δραγούμη. — Μίαν περίγρυσον διπλωμάτου στολὴν *κερην* ἐκ χρυσοῦ τῆς μακαριτίδος Ἑθρικῆς Ἀμύνης . . . Ἐν *διπλωμα* . . . διπλωμάτου . . . Ὅλιγα ἀποπόρια τοῦ Λεβίδου . . .

Τῷ Παναγ. Μανέτα. — Ἐν ἀλφαβητᾶριον καὶ ἓνα ψαλτήρι . . . Ἐνα *σιτζαδέ*, (ἐντευκτήριον τάπητα τῶν Ὁθωμανῶν) ἵνα γονυπετῇ πρὸ τοῦ αὐθέντου του Χ. Τρικούπη καὶ ἀναφωνεῖ τὸ «Σοὶ Κύριε!»

Τῷ Γ. Θεοτόκη. — Μία *κορτέα κορτά* στὴ Μαρωλάδα . . . Ἐν ζεύγος *κομφῶν στολισμῶν ἐλάφου* . . . πρὸς ἀνάρτησιν πύλων . . . Ἐνα *σανὸν* . . . οὐγὶ τοῦ Διοιγέους. Ἐνα ἵππον . . . τοῦ *ναυτικοῦ ἱππικοῦ*. Μίαν στολὴν . . . *ναυάρχου Ἑλβετοῦ*.

Τῷ Κοκκέδη. — Ἐνα κόκκινον *χράμι Ἀσλάν-Ἀγα* διὰ τās παννυγίδας . . . Μίαν *ράβδον* . . . *ὀρηλατικῆς*. Ἐν *ἐπαυφόριον* . . . *ἀδιάδρογον*. Μίαν *τροκάναρ* . . . ὄνου.

Τῷ Κουκούλεζα. — Μίαν *κουκούλιαρ* . . . βουκολικὴν. Ἐνα ζωνάρι Κρικεκούκιον . . . γιὰ νὰ τὸ κρεμνᾷ . . . Παιπούτσια . . . ἀπὸ τὸ Μαυρομάτι. Ὀφθαλμα ζέμπου. Ἑλλέβορον καὶ . . . *σγιοινί*.

Τῷ Τζάνε. Ὅλην τὴν ἐρετεινὴν ἐσοδείαν τῶν ἀποσῶζων καὶ ἀπολειμῶν Καλαμῶν καὶ κάμποσο *βελὰρι* τῆς Ντουάρας. Ἐν *πλῆρες* τουλοῦμι τυροτρυμμάτων. Ἐν *Λάτιον* . . . Εὐολόγιον καὶ τὸ κατὰ τοῦ «Ραμπαγᾶ» ἀνάθημα τοῦ Μακρακείου «Κηρύγματος».

Τῷ Κοσσονίκο. — Μίαν *ξυλίνην ἢ ροπαλίτην* . . . «*ἐσχὸν νόμου*».

Τῷ Κατζίκοπούλω. — Ἐν *κουβολόγιον* . . . ἀπὸ *κακαρέτζαις*, διὰ τās παννυγίδας.

Τῷ Η. Παλαμίδη. — Ἐν *ξέλιον* ἐνθύμιον . . . ἐκ λικσοῦρας καὶ ἓνα *χάρτην Ριγολιδῶ* διὰ τὰ νῶτα του.

Τῷ Γραν. Μαυρομεγάλη. — Τὸν διορισμὸν του διὰ τὸ μετ' ὀλίγον μέλλον, ὡς Νομάρχου Ἀέρον καὶ Μίαν *πλάτην* . . . ἀγριοχοίρου.

Τῷ Καραπαύλω. — *Πυροτέγνημα ἀναφλέξεως ἀμπλοίου Ναυπλοοῦντος* . . .

Τῷ «Ὑγερινῷ». — Τὴν οὐρανίαν «Ἀφροδίτην» διὰ συντροφιάν . . . ἵνα τῷ *συν-έμνη* τās πα(ρω)νυγίδας . . .

* *

Τῷ Δ. Βουλπιώτῃ. . . .

Σ' ἐσέ τί νὰ χαρίσωμε, παιδι ἀγαπημένο . . .

Ἐνα *λεμέρι κλέφτικο* καὶ ὅστην Ἀθήνα μέσα . . .

Φύλλο τοῦ «Χρόνου Ἀθηνῶν» τοῦ Δούνη. . . χρυσωμένο.

Κι' ὡς *φυλακτὸ γιὰ* νὰ φορῆς *κατάσαρξ* ἀπὸ μέσα

Εἰς τῶν ἐλθρῶν σου τὸ κακὸ κι' ἀράπιστο γινάτι

Νὰ μὴ σὲ πιάνη τούρτουρας, νὰ μὴ σὲ πιάνη ἔματι

Λίγες τριγούλες τοῦ *παιδοῦ ἐκεῖνου τῆς καρδιάς σου*

Μέσ' σὲ χρυσὸ τοῦ *τίμια κερδαίν'* ἢ *συντροφιά σου*.

Μπιοναμάς

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΠΟΦΕΥΓΕΙ. — Ἀξίον σημειώσεως εἶναι ὅτι, εἰς πᾶν φιланθρωπικὸν ἔργον, ὁ βασιλεὺς ἀποφεύγει νὰ φανῇ αὐτοπροσώπως καὶ προσπαθεῖ ν' ἀντιπροσωπεύεται διὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.

Οὕτω εἰς τὸ ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Λαχείου δὲν ἐφάνη ὁ ἴδιος καθὼς καὶ εἰς ἄλλα χρηματικά ζητήματα δὲν ἐννοεῖ νὰ φαίνεται.

Εἶναι τῶσον συνειθισμένος νὰ παίρῃ καὶ τῶσον ἀσυνήθιστος νὰ δίνῃ!

Ὁ τῶν ΨΥΧΩΣΕΩΝ συγγραφεὺς ἔπρεπε ν' ἀνοίξῃ ἰδιαιτέρον δι' αὐτὸν κεφάλαιον

Κεφάλαιον ἐπιγραφόμενον «*ΠΑΙΡΝΟΜΑΝΙΑ*».

Ἡ βασίλισσα ὁμῶς τὸν σώζει.

Ἡ βασίλισσα εἶναι μάνα πάντοτε.

Καὶ τὸ δειξεν αὐτὰς τὰς ἡμέρας.

Τὸ δειξεν εἰς τὸν *Εὐαγγελισμόν*.

Ἐκεῖ, μὲ τὴν Ἀλεξάνδρα τῆς ἐφάνηκεν ἀληθινὴ *ΦΤΩΧΟΜΑΝΙΑ*.

Τέτοια μιά βασίλισσα μπορεῖ νὰ σώσῃ δέκα τέτοιους βασιληάδες!

* *

Ο ΑΦΟΡΙΣΜΟΣ. — Οἱ πολυπληθεῖς τοῦ «Ραμπαγᾶ» ἀναγνώσται καὶ ἐραταιναὶ ἀναγνώστριαι μὴ τοιμήσωσι πλέον νὰ βίβωσι βλέμμα ἐπὶ τῶν ἀλοάστων καὶ σιτανικῶν σελίδων αὐτοῦ ἐπὶ ποιητὴ συμμετοχῆς τοῦ ἀναθήματος, οὗ ἤξιώθη ὁ «Ραμπαγᾶς» ὑπὸ τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ «Ν. Κηρύγματος» τοῦ Μακράκη τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ 1888. Καὶ ἀφοῦ τὸ «Κήρυγμα» κατέπεμψε τοὺς κερανοὺς τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ καὶ θεοπνεύστου ἀναθήματος κατὰ τοῦ «Ραμπαγᾶ» καὶ τῆς δημοσιογραφίας τοῦ Διαβόλου ἐν γένει, ἀπέπηγε εἰς τὰς αἰωνίους Μονὰς, ὅς ἐαν ἐξήντησεν ἀπάσας τὰς δυνάμεις του ἐν τῷ τρομερῷ τούτῳ ἀναθήματι . . .

Ἀλλ' ὁ «Ραμπαγᾶς» χριστιανικώτερος τοῦ «Κηρύγματος» εὐχεται ἐν χορῷ μετὰ τῶν συναφωρισμένων ἀναγνωστῶν αὐτοῦ τῷ μακαρίῳ ἤδη «Κηρύγματι»! Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη. Γαίαν ἔχοι ἑλαφρὰν!

* *

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΡΟΙΞ. — Κατ' αὐτὰς ἐτελέσθησαν ἐν Λονδίῳ οἱ γάμοι τῆς θυγατρὸς τοῦ μεγάλου θηριοτρόφου, ὅστις ἀντὶ ἄλλης προικὸς παρεχώρησεν εἰς τὴν νύμφην μέρος τῆς ζωντανῆς περιουσίας του, ἧτοι ζεύγος λεόντων, τίγριν τῆς Βεγγάλης, πάνθηρας, ὑαιναν καὶ λύκων. Καὶ οἱ ἐκ Πατρὸς συγγενεῖς τῆς νύμφης ὁμότεχνοι: καὶ αὐτοὶ ἔδωκαν γαμήλια δῶρα παρεμφερῆ, ἐξ ὧν τὸ λαμπρότατον ἔθεο ρήθη τὸ τοῦ πρεσβυτέρου θειοῦ: *ὀὐ οὐ εὐμέγεθεῖς κροταλλίας ὕφεις*.

Συνήθως ὑπάρχει φόβος μήπως ὁ γαμβρὸς φάγη τὴν προίκα ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ προίξ δύναται νὰ φάγῃ τὸν γαμβρόν. (Ἐκ τοῦ «Φανού»)

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

Ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ κατὰ λάθος ὀνομάσθη Κωνσταντῖνος ὁ ἀνδρείος ἡμῶν ταγματάρχης ΕΓΘΥΜΙΟΣ ΔΟΥΡΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἄν Νικόλα βέθου με, ἐδώ θὰ ραυκησῶ

Σὲ τόσο *πέλλαρ*' ὠμορφιάς πριχοῦ γὰ *κολυμπήσω*.

Ναύτης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ γνωστὸν Σιμητοπολίειον ἢ «Κωνσταντινούπολις» κείμενον ἐπὶ τῆς οὐδοῦ Σοφοκλέους καὶ παραπλεύρου τοῦ πρῆξην Ἀρείου Πάγου φημιζόμενον ἐπὶ Ἀσιατικῇ τέχνῃ εἰδοποιεῖ τοὺς ἀξιοτίμους πελάτας του ὅτι, ἐπὶ ταῖς προσεγγιζούσας ἑορταῖς, θέλει κατασκευάσει διάφορα τσουρέκια, παξιμαδάκια τείου καὶ καφέ, πρὸς δὲ ὅτι ψήνει γάλους καὶ διάφορα τζουδέκια μὲ ἔκτακτον εὐωδίαν, ἐπομένως παρακαλεῖ αὐτοὺς, ὅπως τιμήσωσιν αὐτὸ, ὅπως καὶ πάντοτε.

Ὁ εἰδοποιῶν

Παντελής Στουπιάκης.